

[Skytte.]

forlig, der dengang blev sluttet, og som havde til hensigt at gennemføre en forbrugsbegrænsning for derigennem at rette landets økonomi op. Det kan rent sagligt udmærket drøftes, om den ene eller den anden af de afgifter, der dengang blev gennemført, burde have været gennemført eller burde være erstattet af andre afgifter. Rent sagligt kan man altid i sådanne situationer blive stillet overfor valget, om man nu skal gøre det ene eller det andet. Men jeg vil gerne her fremhæve, at da disse forhandlinger i foråret fandt sted, mærkede jeg intet som helst til, at det ærede medlem eller hans parti søgte at foreslå noget andet sat i stedet, intet som helst. Det er selvfølgelig det ærede medlems og hans partis soleklare ret at lade være med noget sådant, men derigennem afskærer man sig også fra at få indflydelse. Jeg skal imidlertid overlade til det ærede medlem og hans parti selv at træffe bestemmelse om, hvorvidt de ønsker at have indflydelse eller ikke ønsker det. De foranstaltninger, vi dengang gennemførte, har vist sig at virke, og det er måske det, der i dag piner det ærede medlem og hans parti.

I samme forbindelse vil jeg gerne fremhæve, at det er rigtigt, at vi på ethvert tidspunkt skal overveje, hvilke beløb det er rimeligt at udbetale som tilskud til landets veje; det må vi overveje under hensyntagen til landets samlede økonomiske situation. Men man må efter min mening skelne mellem på den ene side nyinvesteringer, nyt vejbyggeri, hvortil der udbetales de såkaldte vejfondstilsbud, og på den anden side de almindeligt forekommende vedligeholdelsesarbejder, reparationerne, der skal holde landets samlede vejnet i en forsvarlig stand. Efter min opfattelse vil det være fuldkommen uforsvarligt i dag at forsømme det sidste. Med den trafik, der nu er på vejene, og som stadig øges, stilles der sådanne krav til det danske vejnet, at alene vedligeholdelsen, de normale årlige reparationer, efterhånden kræver et meget stort beløb.

Det har været min opgave under de skiftende regeringer på mit partis vegne hvert år at søge at få et rimeligt beløb ud til det formål at reparere og vedligeholde vejene, men det har aldrig været mit ønske at presse

på for at få store vejfondstilsbud til nybygning af veje. Jeg må have lov at fremhæve, at det har undertiden været en træls opgave; jeg har nødt modstand, og modstanden var ikke mindre, da det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen var finansminister, end nu, da det er et andet æret medlem, der beklæder denne post. Jeg håber på støtte fra det ærede medlem hr. From i mine bestræbelser for fortsat at sikre en rimelig udbetaling af de de rigelige midler, der er i vejfonden i dag, ikke til nye luksusveje, men til den vedligeholdelse, som er absolut nødvendig.

Vi har nylig gennemført en ny færdselslov, som også drøftes under finanslovdebatten i disse dage. Vi har fået indført et begreb, der hedder fri hastighed, som jeg personlig er modstander af; det skal jeg lade ligge ved denne lejlighed. Men når vi har fri hastighed, og når vi har den motortrafik, som vi har på vore veje, er det en uafviselig pligt for lovgiverne at sørge for, at disse veje er i en sådan stand, at det er forsvarligt, så der er mindst mulig fare ved at færdes på vejene.

Jeg har ønsket at fremhæve dette, men iøvrigt synes jeg, det er betimeligt at vente med den principielle diskussion, til et forslag på dette område fremsættes efter nytår. Da vil der være rig lejlighed til både at tale om det principielle og at tage en mere praktisk drøftelse af alle under denne lovgivning henhørende spørgsmål.

Lynnerup Nielsen: Når det ærede medlem hr. Tholstrup sammen med flere medlemmer af sit parti har stillet forslag om ændring i lov om motorafgifter, forstår man jo udmærket, hvad der ligger bag, nemlig at disse afgifter år efter år ikke anvendes, i hvert fald ikke fuldtud, til de formål, til hvilke de opkræves, men indgår i den såkaldte vejfond, ligger i statskassen og kan benyttes til mange andre formål end netop vejformål.

I det foreliggende lovforslag foreslås disse beløb fra motorskatten bundet i såkaldte rentebærende værdipapirer. Vi kommunister er enige i, at pengene bør bruges til de formål, hvortil de opkræves; derimod er vi ikke enige med det ærede medlem og hans parti i, at pengene skal bindes i rentebærende papirer i en anden fond, for så kommer de jo heller ikke til anvendelse til deres egent-